

Атанас Далчев
На един приятел

Ти, казваш, купил си една от тия къщи,
напуснати от жителите им на село,
и отсега ще можеш да твориш спокойно,
далече от града и суетите градски.

Учудвам се, приятелю, на твоята грешка:
ти с твоята съвест там покой не ще намериш.
Обезлюдените места са неспокойни,
със призраци е пълна всяка стара къща.

Прпуквали, разправяш, дървените стълби,
припукват не от дървояди, а от стъпки
и туй, що мислиш вой на вятъра в комина,
е плач отчаян на души осиротели.

И скоро в някоя от твоите дълги ноци,
предчувствам, ти ще ги видиш как се връщат
през двора опустял под месечина пълна
в заграбената им от тебе родна къща.

1976 г.

КРАЙ

© 1976 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12163>]